

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: TIL DEN LÆRDE V. V.

Citation: Claussen, Sophus: "TIL DEN LÆRDE V. V.", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* ;, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen11val-shoot-workid59023/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :

TIL DEN LÆRDE V. V.

Du holder dig til dit Espalier,
det finder jeg meget forstandigt,
der kan man sno sig, tro sig, kro sig
og stige i Højderne mandigt.

Jeg staar som et Træ paa Friland.
Der maa man gøre bred sig
og aldrig gaa mere i Højden,
end man kan faa Stammen med sig.

Jeg skyder vel stundum et Topskud
højt op over alle Grene
i Sol og Fryd – men til næste Aar
staar det tungsindigt og ene.

Du taler hvert Aar paa dit Rækværk
om Himmelens højeste Under,
og Mængden finder din Visdom saa vis,
at de ved ikke, hvor den bunder.

Jeg drømte: under mit første Løv
at rede to Elskendes Leje,
et Ly for Solen, et Læ for Støv,
et Fristed vel værd at eje.

Jeg drømte: under mit næste Løv
en Træbænk, et Hvil, et Stade,
hvor Mand og Kvinde en Sommerdag
rastede arbejds-glade.

Jeg drømte: under mit sidste Løv
et Hvælv, hvor Hjortene springer,
hvor Ungdom og Manddom og Alderdom
med tusinde Bannere svinger.

Det nytter dig ikke, Hr. Espalier,
hvor højt og hvor langt du dig bugter:
i Fald vi skal leve, saa maa du herved
og smage paa mine Frugter.